

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, Ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, τυράννων ὠμότητα, ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερρῶς, τὸν Σωτήρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις, τὴ ἐλπίδι τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι Πάνσοφοι.

Καρτερία νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἶδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίους τῷ Σωτήρι, καὶ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, συμβασιλεύοντες Ἐνδοξοί.

Σὺν Παμφίλω θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιήλ, Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας Ἡλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος, Ἰουλιανός, Σαμουήλ ὁ θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑμνωδίαις ἀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίσις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐπομβρίαὶ πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τὴ ἀειζῶω πρεσβεία σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Δῆμον δωδεκάριθμον Ἀθλοφόρων ἀναμέλω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας, Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Δυνάμει, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἢ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἡ σχύνθη, τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενῆς προσβαλῶν, τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέτραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στερρότητα.

Μανίας, ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θεία συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἢ ἀντιπεῖν οὐκ, ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος, καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύουσαν, πεπλουτηκῶς τὴν κλήσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον

Νεφέλην, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενή, Θεοτόκε πανύμνητε,

πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντὸς σὲ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργω καὶ λόγῳ καὶ σεπτῶ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ἄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανόθεν καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότη εἰλήφατε.

Θεοτοκίον

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε, ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβῶν ἡμφιάσατο.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου Ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονηματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες, ὅθεν ἐκκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιάσματα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δούλοι σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, οἴμοι! ποθεινότητα, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σὲ μακρόθυμε.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἢ χοροστασία, ὥφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἢ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοία σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὀλόκληρον τύπον ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥαδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθύνόμενος παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότη, τὸν δι' αὐτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, Χαίρῃ σοὶ κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς Ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῆ, προσανέχειν ὧ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θεία πολιά, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς πόλεως τῆς Ἀγίας, ὠρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνω νομίμως, ἀθλήσας κατηγλαΐσαι.

Θεοτοκίον

Ἀνῶρθωσας Ἀγνή, τὸ τῆς Εὐας ὀλίσθημα, κηύσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερραγμένων, τὴν πῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Ἐλπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτω, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἡλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἰερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας, τῷ Θεῷ φαεινούς, νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτω σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα.

Θεοτοκίον

Ὅρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεία θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχριστος, γενναϊόφρον Πάμφιλε, διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἴδου ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγῆς θεία μνήμη τοῦ στερροῦ ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὧ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτου θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσματος καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλία, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι

- Ὑπὲρ τὸ πᾶν σὲ Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
- Καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κάρας φίλην.
- Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον οὐάλης,
- Βλέπων τομὴ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.
- Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
- Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.
- Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
- Καὶ Θεόδουλον, δοῦλοι Ἐσταυρωμένου.
- Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτᾶς Μαρτύρων,
- Αὐχοῦσι πέντε μάρτυρες τετμημένοι.

- Ἑκτη καὶ δεκάτη ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθά, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' Ὄνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχοι

- Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμω πόλει,
- Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.
- Στέρξας Μαρουθάς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
- Θεῷ παραστάς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχοι

- Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
- Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Φαιδρῶ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαράν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξέομενος ἀνηλεῶς, Παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός, οὗτος ἀθλοφόρε Μάκαρ σὲ δι' αὐτόν, ἐν πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐδδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμη ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχύν, καταβέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός, μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον

Ὡς Θεοτόκος, ὠραιότερα πάσης κτίσεως ἔφυς, τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ Πανάμωμε Δέσποινα,

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα Πάνσοφε Σέλευκε, ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Αἴγλη ἀναλάμπων νοητή, Πρεσβύτα ἐνδοξε, Μάρτυς θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος, οὗ τὸν σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεῖς, Ἰουλιανέ, τοῦ θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι, κατακε, κόσμησαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πρα ὄητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεις, ὀλοκαυτούμενος, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθείς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεῖς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ

ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν ζωὴν ποθοῦντες,, Ἀθλοφόροι, τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε, καὶ νῦν τροφῆς τῆς κρείττονος, καὶ τῆς μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἐνδον νῦν τοῦ θεοῦ λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῆ πηγῆ, παρεστηκότες Μάρτυρες ἑνδοξοί, ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγω καθηράμενοι θεῖω, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλίδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἡμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε Μαρία, διὸ πιστοὶ σε, πάντες Πανάμωμε, αἰεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνωδίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.